

[Arne Melchior]

Jeg er ikke sikker på det, men det vil vise sig.

Jeg tror, denne debat alligevel både i folketingets historie og i mindretallets historie vil få den lille niche, som den skal have. Jeg føler stærkt, at der nu vil blive gjort noget for Flensborg Avis, og skulle det så blive det eneste resultat, er det et uvurderlig vigtigt resultat for landsdelen, for grænselandet. Det håber jeg vil være et af de positive resultater.

Så ønsker jeg, at vi, de forskellige ordførere og partier, kan se hinanden i øjnene om nogle år, f. eks. efter næste landdagsvalg i Kiel, og spørge hinanden, om vi har gjort nogen forsyndelser og forsømmelser eller ej.

(Kort bemærkning).

Steffensen (KrF):

Det er blot lige til hr. Sønderby i anledning af de sidste bemærkninger, vi fik. Det er altså ikke rigtigt, at der er blevet stillet et ændringsforslag, som er blevet nedstemt bl.a. af kristeligt folkeparti.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det skal kun være tre korte bemærkninger. Først til hr. Sønderby. Det vil ikke være rigtigt af mig at forsøge at svare på det konkrete spørgsmål om bibliotek osv. Jeg skal dernæst sige, at jeg absolut har respekt for 6 mands udvalgets arbejde. I mine bemærkninger understregede jeg netop, at det ikke var en kritik. På den anden side kunne det være rigtigt at drøfte med dem, hvilke problemer der måske er. Der var altså også nogle, som hr. Sønderby gjorde opmærksom på.

Det andet er til hr. Burgdorf, der siger, at det sønderjyske udvalg skulle ikke kritiseres osv. Der var måske bare brug for, at det blev lidt mere aktivt. Nu går jeg ud fra, at hr. Burgdorf som medlem – det er vist rigtigt, at hr. Burgdorf er medlem – selv kan tilkendegive, hvilke konkrete dagsordenspunkter man ønsker at drøfte i det sønderjyske udvalg.

Når jeg gik uden om det i min redegørelse, var det meget bevidst. Det skyldtes, at jeg har på fornemmelsen, at det ikke er et udvalg, der – hvis jeg skal sige det pænt – er så forfærdelig meget brug for mere. Men det er i nogen grad en sag, som jeg synes hr. Burgdorf bør drøfte internt med udvalget og vurdere, om der er behov for dette udvalgs arbejde, og hvis der er det, hvad man så vil

tage op. Jeg har altså ikke foreslået dets afskaffelse. Jeg har bare foreslået selvaktivitet, hvis der kan findes noget. Det er jo oprettet i 1950, så vidt jeg har kunnet finde ud af, og det var jo på et tidspunkt, hvor – som også hr. Øllgaard omtalte – der skete noget meget dramatisk omkring grænseområdet i det hele taget. Det er nok rigtigt at sige, at dette udvalgs arbejde skal vurderes i det lys.

Den tredje bemærkning er til hr. Arne Melchior angående mediekommissionen. Jeg kan sige, at jeg for det første skønner, at der næsten ikke kan være nogen tvivl om, at selv om kommissoriet selvfølgelig ikke direkte nævner grænselandet, vil man næsten naturligvis komme ind på hele spørgsmålet også om mediernes forhold til bl.a. grænselandet. Det kommissorium om medieproblemer er jo så bredt – det er der nogen der har kritiseret det for – herunder også TV-satellitter og indflydelsen over grænserne, at det ikke kan undgå at komme ind på denne sag.

I øvrigt har jeg sikret mig så meget, at formanden for mediekommissionen mener, at det meget naturligt kan komme ind. Men jeg tør ikke garantere for, om kommissionen ser det på samme måde, men altså alt tyder på, at det kan, så det var et ja.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal blot sige tak til statsministeren for de sidste bemærkninger. Jeg har været opmærksom på – jeg glemte nok at sige det, at jeg godt ved, hvem formanden for mediekommissionen er, og hans engagement i grænselandsproblemer kender jeg, og jeg har derfor stor tillid til ham generelt og i denne sammenhæng. Jeg betragter statsministerens udtalelse her som en udvidelse af kommissoriet, og nu efter disse statsministerord har man pligt til ikke bare at strejfe det, men at gå i dybden med det. Da jeg erkender, at de fleste grænselandsproblemer ikke er her-og-nu-problemer, men skal ses over en vis sigt, så har jeg tillid til, at selv om denne mediekommission nok kommer til at arbejde i mange år, vil der virkelig ske noget. Jeg vil gerne sige tak og synes yderligere, at jeg har opnået noget ved debatten i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.